

λές, εἰς τὸ à vol d'oiseau τοῦτο σκαρίφημα, ἀπαριθμῶν ἐν τέλει τὰ κυριώτερα εἶδη καὶ τοὺς βαθμοὺς τοῦ γέλωτος.

Καὶ δὴ ὁ γέλως περιλαμβάνει :

1. Τὸ *μειδιάμα*, αἰείποτε συμπάθειαν διηλοῦν. Βλέπετε, ἐπὶ παραδείγματι, προσφιλές τι πρόσωπον καὶ μειδιᾶτε. Πρὸς τὸ μειδιάμα δὲν πρέπει νὰ συγγένηται ἡ τῶν μυῶν τοῦ στόματος συστολή, ἡ εἰρωνείαν ἢ καταφρόνησιν ὑποδηλοῦσα καὶ ἢ κακῶς τινες ἀποκαλοῦσιν εἰρωνικὸν μειδιάμα ἢ καταφρονητικόν.

2. Τὸν *εὐλικρινῆ γέλωτα* προκύπτοντα ἐκ τῆς περιστάσεως ἢ τῆς θέας ἀντικειμένου ἢ πράγματος εὐφροσύνην ἐμπαιούσης καὶ συμμετεχούσης μὲν τοῦ γελοίου οὐδαμῶς ὅμως ἀτόπου, κακῆς ἢ ἐπιβλαβοῦς οὐσης.

3. Τὸν *σαρκαστικὸν ἢ πικρὸν γέλωτα*, γεννώμενον ἐκ περιστάσεως ὡς ἀτόπου καὶ γελοίας κρινομένης.

4. Τὸν *σαρδόνιον γέλωτα*, ὅστις μόνον τὰ φαινόμενα καὶ τὴν φυσικὴν τοῦ γέλωτος κίνησιν ἐμφανίζει, δὲν εἶναι δὲ κυρίως εἰπεῖν γέλως. Εἶναι τὸναντίον ἀποτέλεσμα καὶ ἐκδήλωσις ἐπωδύπου αἰσθήματος μεμιγμένου μετ' ὀργῆς καὶ διαμαρτυρίας. Ἐκδηλοῦται δ' ὁ γέλως οὗτος καὶ ὡς σύμπτωμα πολλῶν παθήσεων ἀταξικῆς ἰδίως μορφῆς καὶ ἐν περιπτώσεσιν ὀξείας παραληρημάτος κτλ. Ἐκλήθη δὲ *σαρδόνιος*, λέγουσι, διότι ἐπήρχετο εἰς ἄτομα ἐσθίοντα εἶδος τι βατραχίων κοινὸν ἐν Σαρδονίᾳ.

Ἀθήναι, Αὐγούστος τοῦ 1893.

ΑΝΤ. Δ. ΚΑΛΔΙΒΩΚΑΣ

ΦΑΛΑΚΡΑ ΚΑΙ ΧΡΕΗ

Ὁ κ. Τ., ὁ φημιζόμενος διὰ τὴν κλασικὴν φαλάκραν του, φαίνεται μελαγχολικός.

— Τί τρέχει; τί ἔχεις; τὸν ἐρωτᾷ εἰς φίλος του.

— Τί νᾶχω! Χρωστῶ τὰ μαλλιά τῆς κεφαλῆς μου καὶ δὲν ἤξεύρω τί νὰ κάμω.

— Δῆ, μὰ τότε δὲν χρωστᾷς καὶ πολλά! . . .